

אדרתיה . שם מקומו : סבדין מי
 נדרד שותר קלחו מכללו הותר כש
 לעל : אית דבשי מומר . במעשה
 טל כדררש ואזיל : ה' אלהי תש
 וכתב בתריה וישמע ה' בקול
 אליהו ותשב נפש הילד וגו' ורישיה
 דהאי קרא מיתר הוא דלא הוי
 ויל למיתב אלא ותשב נפש הילד
 וא"כ שמע ה' בקולו אלא ללמדנו
 דהיה שם עוד דבר שדיבר עמו
 ושמע בקולו ואח"כ ותשב נפש
 הילד וכדררש ר"י בן פוי משל
 דאליהו למה הדבר דומה לאחד
 שנבכו' : עם כשהוא יואל נפלא
 צנו . לאו דוקא מיד אלא כשיואל
 והולך ולימים נפלא צנו ודומה
 למשל שלא היה המעשה זו מיד
 אחר שבשבע אליהו חי ה' אם יהיה
 טל ומטר וגו' : לך והתר נדרו של
 טל . שאי אפשר להחיותו בלא טל
 שאין וכו' . וכלומר ללמדנו הוא ב"א
 הטל הוא חיים לעולם שמעין
 מיהא שאו הולך אליהו להחיות נדר
 של טל וזהו וישמע ה' בקול אליהו
 להחיות נדרו ואח"כ ותשב נפש הילד :
 וארעא תפקידיה תפלט לפרש
 סיפיה דקרא וארץ רפאים תפיל
 המתים שהן קרוים רפאים ומופקים
 הם בארץ תפלט אותם : לך טל
 ילדוהיך . מבטיח אני לך שהא הטל
 נעולם ילדוהיך וכתב בתריה וכו' :
 בדייתקי נתתיו . במתנה נתתיו לו
 וכו' . כלומר לישנא דקרא תפיל
 מה דהתתיו ואמר ויתן לך יתן לך
 מיבעי ליה אלא דה"ק האלהים
 יסכים לבכרתי ויאמר מה שבדייתקי
 שהיא מקוימת ונתתיו לאברהם שהא
 לבניו אחריו ועבדיו אותו הדבר
 במתנה נתתיו לו ליעקב וזהו ויתן
 לך האלהים וכו' מה שכבר נתן
 בדייתקי ויתן האלהים לך דייקא
 ומהו זה מטל השמים : אשר לא יקוה
 לאיש . כמו הטל אשר ה' ואינו
 צריך לזכות איש אחר כך והיה
 תארוס יעקב בחרב עמיס דביס :

אדרעיה סברין מימר ⁶
 כולו אית דבעי מימר
 אל ה' ויאמר ה' אליה
 לאחד שגנב נרתיקו ש
 נפצע בנו חור אצלו א
 את בני אמר לו לך והו
 רפואות נתונין בו ואני
 לו הקב"ה לאליהו לך
 המתים חיים אלא במי
 של צרפית ומניין ש
 במללים יחיו מתוך ש
 שוכני עפר כי מל אור
 תפיל א"ר תנחום אדרעי
 ר' יעקב דכפר חנן ב
 שעשה אברהם זקינו ר
 מל מבניו לעולם מה מ
 בתריה נשבע ה' ולא
 בד"יתיקי נתתיו לאברה
 לך האלהים מטל הש
 נחמני בשעה שישאל
 רעים הגשמים נעצרים
 כגון ר' יוסי הגלילי וחו
 יורדים אבל הטל אינו י
 כמל מאת ה' כרבי
 יקוה לאיש ולא ייחל ל
 ר' חנינא ⁷ היה עומד ב
 מחזירים אותו בטל והזכ
 והתני ⁸ במל וברוחות
 ואם רצה להזכיר מזכיר
 להווא דלא מצלי ולא
 מל אין מחזירים אותו
 בברכת השנים ⁹ או של
 בתח"ה מחזירים אותו
 לא מל ולא ממר ר' זעיר
 בברכת השנים אומרה ב
 לא הזכיר גבורת גשמי
 בשומע תפילה מה א
 אומרה בש"ת אזכרה

משיב הרוח וצוריד הטל אין
היה עומד בימות הקץ שמוני
גשם מחזירין אותו: והטני. 33
להזכיר לעולם אלא אם
הורה
יגדר שהותר מכללו הותר
בבנה של צרפית ויקרא^{מל}
גו' אמר רבי יודה בן פזי
ל רופא עם כשהוא יוצא
מער לו אדוני הרופא רפא
חזר את הנרתק שכל מיני
מרפא את בנך כך אמר
והתר נדרו של טל שכן
ללים ואני מחיה את בנה
אין המתים חיים אלא
בכלתי יקומון הקיצו ורגנו^י
ות סליך וארץ רפאים
הוארעא תפקידיה תפליש
גשם ריש לקיש בשעה
יצוני נשבעתי לו שאני זו
עם לך טל ילדותך ובתי^{קב}
ינחם א"ר יודא בן פזי
גם במתנה נתתיו לו ויתן
מים אמר רבי שמואל בר
באון לדי עבירה ומעשים
הן מביאין להן זקן א'
א מפגיע בעדם והגשמים
ירד בזכות ברייה מה טעם
בים עלי עשב אשר לא
יני אדם ר' זעירא בשם
גשם והזכיר של טל אין
יר של גשם מחזירין אותו
לא חייבו חכמים להזכיר
ר לא דמי ההוא דמיקל
מקל בגשם והזכיר של
והטני *אם לא שאל
לא הזכיר גבורת גשמים
בההוא דלא אידכר כלל
א בשם ר"ח *אם לא שאל
שומע תפלה ודכוותה אם
בתחיית המתים אומרה
ש שאלה שהיא מדוחק
שהיא מריוח לא כ"ש
והטני

מחזירין אותו ולקמן פריך עלה: ב.טל.
דין טל ולא הזכירו אלא הזכיר של
בריייתא בטל ובדוחות לא חיבו חכמים
עלה וכו' ואמאי קאמרת דמפני שלא
אזכר הזכיר טל מחזירין אותו: לא דמי
להוא דמיקל לההוא דלא מוגלי ולא
במיקל. כלומר לא בדקס"ד דמאס
שלא הזכיר טל מחזירין אותו דלא
היא אלא דטעמא מפני שהזכיר של
גשם שלא צומו והוא סימני קללה
ואם לא היה אומר כלום לא ט"ל
ולא גשם ודאי אין מחזירין אותו
דלא דמי האי דמקל ומזכיר הדבר
שלא בצונו לזה שאינו מתפלל
ומזכיר כלום ולא מקלל מידי והלכך
שאם לא הזכיר כלל צימות הקך אין
מחזירין אותו דלא חיבו חכמים
להזכיר בטל ובדוחות אבל אם הזכיר
גשם מחזירין אותו: בגשם וכו'.
השתא פריך ארישא דקאמור צימות
הגשמים אלא הזכיר של טל והאי
הזכיר גשם אין מחזירין אותו והאי
בדוספתא פ"ג דאם לא שאל
בברכת השנים או שלא הזכיר גבורת
גשמים בתחיית המתים מחזירין
אותו אלמא דשאלה והזכרה משבכין
הן: בשהוא דלא אזכר לא טל ולא
מזכר. התם איירי שלא הזכיר כלל
לא טל ולא גשם והלכך מחזירין
אותו אבל הכא מבין שהזכיר לטל
אע"פ שלא הזכיר גשם אין מחזירין
אותו: לא שאל וכו' ודעותיה
בעיא היא אי ניתא דדעותיה מני
בהזכרה שאם לא הזכיר גשם
בתחיית המתים שאומרה בשומע
תפלה וקאמור הש"ס דמאי תיבעי
לך ק"ו הוא: מה אם שאלה
שהיא מדוחק. כלומר הרי שאלה
שהיא בקשה על הצורך והדוחק
שהומן לדרך לגשמים ולפיכך תקנה
בברכת הפרנסה ואפ"ה אם לא
אמרה במקום שתקנה מהני לאומרה
בשומע תפלה וא"ל להחזירו אוכרה
שהיא מריות שאינה האל דרך שבת
למחוס שמזכיר כלום צומו

היה עומד בגשם. בימות הגשמים שמזכירין גשם והזכיר של טל שאמר

מראה הפנים

[illegible]

פירוש מב על ספר חרדים

[illegible]

וומע חפלה אלמא דעזכרה לא מהני לאומרה בשומע חפלה וטעמא דמילהא דלא חמרינן
הזכרה דלא כוי אלף שנה. ועיין בדיבור דלקמן:

כניסו

(מול"ד) ר' זעירא גד"ז זעורא (וכן בכל הסוגיא) . ברכות 76

שלים הנינא

ומה שכתב הש"ק תענית (פ"א ה"א) :

22

שנתי במסמאות (מפ"י) זקניך גדלי זקנין. זו גדלי מויו. (בג"ע) בלל גדלי (ימ"א).

עמודי ירוש

במתנה נתתיו עיין מה שכתב הרא"ש